

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τό Σάββατον, 14^η/ 27^η Μαρτίου 2021, έωρτάσθη, μετατεθείσα, ή Όνομαστική έορτή τής Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ήμῶν καί Πατριάρχου Ίεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τόν Πανίερν Ναόν τής Ἀναστάσεως ὡς «Παρρησία», συμφώνως πρός τήν Προσκυνηματικήν Τάξιν.

Ἀφ' έσπέρας, ἀναγνωσθείσης τής Θ' Ὁρας εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, ἔλαβε χώραν ή επίσημος Κάθοδος εἰς τόν Ναόν τής Ἀναστάσεως καί έτελέσθη ὁ Ἐσπερινός εἰς τό Καθολικόν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ήμῶν καί Πατριάρχου Ίεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων προσευχομένων έντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί συνιερουργούντων Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων.

Β' Ἀνήμερα τής έορτῆς έτελέσθη εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τής Ἀναστάσεως ή Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργούντων τῶν Ἀρχιερέων: Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τῶν ἄλλων διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεῶν, Γραμματέως τής Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, καί τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τής Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καί έν συμμετοχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί λαϊκῶν, μελῶν τής Παροικίας καί τοῦ ποιμνίου.

Μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν ήκολούθησε Δοξολογία επί τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καί τῷ γεγονότι τής Όνομαστικῆς έορτῆς τοῦ Μακαριωτάτου.

Τῆς Δοξολογίας ἀπολυθείσης, ἐγένετο ή ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων, τῶν ὁμολογησάντων τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀπηνῶς βασανισθέντων καί μαρτυρικῶς τελειωθέντων εἰς τόν παγετῶνα τής λίμνης Σεβαστείας τοῦ Πόντου επί Λικινίου τό 320, προβάλλει τήν 9^η τοῦ μηνός Μαρτίου ὡς φωτεινός σταθμός πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ θάρρους καί ἐλπίδος τῶν πιστῶν διά τήν συνέχισιν τῆς έν νηστεία καί πάσῃ ἄλλῃ ἀρετῇ πορείας αὐτῶν πρός βίωσιν τοῦ Ἀγίου Πάσχα.

Τούς καλῶς ἀθλήσαντας καί στεφανωθέντας μάρτυρας τούτους τιμᾷ ἀξιοχρέως σήμερον πανηγυρικῶς ή Ἐκκλησία ὅλη, διότι οὗτοι τόν θάνατον εἰς οὐδέν

ἐλογίσαντο, ἀλλά διὰ τοῦ θανάτου ἀντήλλαξαν τὴν ἐνταῦθα ἐπίγειον ζωὴν διὰ τῆς ἄλλης, τῆς αἰωνίου, τῆς ἀλήκτου. «Οὗτοι ἀπώλεσαν τὴν ψυχὴν, ἦτοι τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἕνεκεν τοῦ Χριστοῦ καὶ εὗρον αὐτὴν ἐν Αὐτῷ». (Ματθ. 10, 39).

Πανηγυρικώτερον ὡς εἰκὸς τιμᾷ τούτους ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν μετὰ τῆς ἐν αὐτῇ Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, καθότι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης θεοφιλῶς φέρει τὸ ὄνομα ἐνός τούτων. Τιμῶσα σήμερον τοὺς ἀγίους τούτους καὶ δὴ ὡς μάρτυρας ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, ἀπονέμει καὶ εἰς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα τὸν βαθὺν σεβασμόν, τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ τὴν ἐν Χριστῷ μοναχικὴν καὶ Ἀγιοταφίτικὴν ὑπακοήν. Ἀκολουθήσασα τὴν προσκυνηματικὴν καθεστωτικὴν τάξιν αὐτῆς, ἐτέλεσε τὴν θείαν Εὐχαριστίαν μετὰ Δοξολογίας εἰς τὸν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, συνεκράθη τῷ Σώματι καὶ τῷ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῇ δυνάμει ταύτῃ ἐδεήθη ὑπὲρ ἐνότητος τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς καὶ μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. Οὐχ ἦττον ἐν πρώτοις ἐδεήθη ὑπὲρ ὑγιείας καὶ εὐσταθείας τοῦ Πατρὸς καὶ Ποιμένου αὐτῆς. Ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπως «χαρίζεται τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ταῖς ἀγίαις Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας».

Τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τῆς ἀληθείας, ἐνοικοῦντος εἰσέτι ἐν ἡμῖν ἐκ τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀληθεύοντες προσφωνοῦμεν τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ τοῦ Πατριαρχείου, ἀναμιμνησκόμενοι ὅσα Αὕτη τίμια, εὖφημα καὶ ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου μετὰ ζήλου καὶ ἀόκνου Ποιμαντικῆς μερίμνης ἀπειργάσατο.

Ἐν πρώτοις μνημονευτέον ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης πᾶσαν κατέβαλε προσπάθειαν, ἵνα τὰ ἱερά Προσκυνήματα, τὰ δεχόμενα ἤδη ἀπὸ ἔτους τὰς πρωτοφανεῖς εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτῶν συνεπείας μὴ προσελεύσεως προσκυνητῶν, ὡς ἐκ τῆς πανδημίας τοῦ Covid- 19, λειτουργῶσι ὡς τόποι καὶ χῶροι λατρείας, τελουμένων ἐν αὐτοῖς ὅλων τῶν κατὰ τὸ Προσκυνηματικόν Καθεστῶς τελετῶν μετ' ὀλιγωτέρων ἢ περισσοτέρων μοναχῶν ἢ ἐντοπίων πιστῶν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Ὑγιεινομικῶν Ἀρχῶν ἐκάστης τῶν χωρῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ ὡς ἐκ τῆς πανδημίας ἀναποφεύκτως ἐπηρεασθεῖσα πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐπικοινωνία, ἀνεπληρώθη διὰ τῆς τηλεπικοινωνίας, τῆς γνωστῆς πλέον ὡς zoom, εἴτε διὰ τὴν ἐπ' ἀνέναρξιν τοῦ διαλόγου πρὸς σύσφιγξιν τῆς ἐνότητος μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, εἴτε διὰ τὴν ἐνεργοποίησιν θεμάτων συμμετοχῆς τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ ΠΣΕ καὶ τὸ ΣΕΜΑ, εἴτε διὰ τὰς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Πατριαρχείου συναντήσεις τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, εἴτε διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ ἐν συμμετοχῇ ὅσων μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου διαμένουν εἰς Ἑλλάδα ἢ Ἰορδανίαν.

Ἀπὸ πλευρᾶς οἰκονομικῆς, ναὶ μὲν ὑπῆρξε καθυστέρησις εἰς τὴν καταβολὴν τῆς μηνιαίας χρηματικῆς εὐλογίας τῶν Ἀγιοταφίτῶν καὶ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ κλήρου καὶ τοῦ μισθοῦ διδασκάλων καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τοῦ Πατριαρχείου, ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὰς ὡς ἐκ τῆς πανδημίας δυσκολίας διακινήσεως χρημάτων ὑπὸ τῶν τραπεζῶν, δὲν ὑπῆρξε ὅμως εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν περικοπὴ μισθῶν ἢ ἀπόλυσις ὑπαλλήλων. Εἰς τὴν συνάφειαν ταύτην μνημονευθῆτω μετ' εὐχαριστίας ὅτι ἡ παρὰ τῆς εὐσεβοῦς πηγῆς ἐνεργείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῶν Ἱεροσολύμων χορηγηθεῖσα πρό μηνῶν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις μοναχῶν καὶ κληρικῶν ἦλθε ὡς δρόσος Ἀερμῶν εἰς τὴν κρατοῦσαν οἰκονομικὴν ξηρασίαν.

Εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἱερῶν ναῶν τοῦ ἡμετέρου Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ἀνταπεκρίθη διὰ τῆς κινητοποιήσεως δωρητῶν

ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ εἰκονοστασίου καὶ τῶν εἰκόνων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς Κοινότητος Κούφρ Σμέα καὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς Κοινότητος Σαχνίν τῆς περιοχῆς Ἁκρης-Πτολεμαῖδος τοῦ βορείου Ἰσραήλ.

Ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐπιδειχθεῖσα μέριμνα καὶ ἐπιμονή τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου, ἐσυνεχίσθη καὶ διὰ τῆς προσφάτου καταβολῆς Δημαρχιακοῦ φόρου, τοῦ γνωστοῦ ὡς ἀρνόνα, 2.000.000 ἑκατομμυρίων Σέκελ, διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ παρὰ τὴν Πύλην τοῦ Δαβίδ Ξενοδοχείου Petra, ἐμπλακέντος, ὡς μὴ ὠφеле, εἰς τὰς ἀδιαφανεῖς, παρανόμους καὶ καταστροφικὰς διὰ τὰ οἰκονομικά τοῦ Πατριαρχείου συμφωνίας τοῦ 2003.

Ταῦτα πάντα, Μακαριώτατε, μνημονεύονται οὐχὶ διὰ καύχησιν καὶ ἐπανάπαυσιν, — ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν μόνον ἐν Χριστῷ καὶ τούτῳ ἐσταυρωμένῳ, (Γαλ. 6, 14), ἀλλὰ πρὸς τόνωσιν τοῦ φρονήματος τῆς ἐλπίδος καὶ συνεργασίας μεταξύ ἡμῶν ὡς μελῶν τῆς τετιμημένης γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καὶ συνεργασίας ἡμῶν τῶν μελῶν μετὰ τῆς Πνευματικῆς Κορυφῆς Ὑμῶν ὡς ἡγουμένου, ἵνα εὕρισκωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς τὴν Ἑξαήμερον, νὰ ἔχωμεν « τὸ φιλάλληλον ἐν τῇ φύσει ἡμῶν» καὶ νὰ εἶναι εἰς ἡμᾶς «προτιμότερον τὸ κοινωνικόν καὶ ἠνωμένον παρὰ τὸ ἀπεσχισμένον καὶ ἰδιάζον» (Λόγος Η΄, ΕΠΕ 4, σ. 328). Οὕτω πράττοντες, οὕτως ἐνεργοῦντες, οὕτω βιοῦντες, ἀναδεικνυόμεθα ἀντάξιοι συνεχισταὶ τῶν προγόνων ἡμῶν, τῶν ἀναλωσάντων ἑαυτοὺς εἰς ἀγῶνας, στερήσεις καὶ θυσίας ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς κληρονομιάς τοῦ γένους τῶν Ρωμαίων εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καὶ συνεργησάντων εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκ τῆς πικρᾶς δουλείας τῶν τετρακοσίων ἐτῶν, τὴν διακοσιοστὴν ἐπέτειον τῆς ὁποίας εὐγνωμόνως ἐορτάζομεν.

Ὑψὼν τὸ ποτήριον, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, εὐχομαι Ὑμῖν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἔτη ὅσα πλεῖστα, εἰρηνικά εὐφρόσυνα, εὐσταθῆ, πλήρη κυβερνητικῆς δυνάμεως Πνεύματος Ἁγίου, ἵνα ὀδηγῇτε τὸ σκάφος τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀδελφότητος πεφωτισμένον ἐξ ἔργων ἀγαθῶν Εὐαγγελικῆς εὐποιίας εἰς λιμένας εὐδίους ζωῆς καὶ σωτηρίας πρὸς ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους ἡμῶν καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο.

Ἀκολούθως προσεφώνησε τον Μακαριώτατον ὁ κύριος Γενικός ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Κυρίες καὶ κύριοι,

Ἡ σημερινὴ εορτὴ ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ ὅλους μας, καθὼς ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης καὶ τὸ εὐλαβὲς Ποίμνιο, ἀνάμεσά τους καὶ οἱ υπηρετοῦντες στὸ Γενικὸ Προξενεῖο τῆς Ελλάδας, τιμοῦμε τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Προκαθήμενου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, τῆς Μητέρας τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος, τοῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλου Γ.

Εἶναι ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ χαρὰ γιὰ μένα, νὰ παρευρίσκομαι στὸν εορτασμὸ αὐτὸ γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου στὰ Ἱεροσόλυμα.

Μακαριώτατε, με την ευκαιρία αυτή, επιτρέψτε μου, εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας, να σας εκφράσω, τον σεβασμό, την αγάπη και την ευγνωμοσύνη της Ελλάδας για το μεγάλο ποιμαντικό σας έργο, για το σημαντικό και εθνικό έργο της διαφύλαξης και ανάδειξης των Ιερών προσκυνημάτων στους Αγίους Τόπους και για την προάσπιση και προβολή των οικουμενικών αξιών της Ορθοδοξίας στην Αγία Γη.

Με σειρά πρωτοβουλιών Σας, προωθείτε την αναστήλωση και ανάδειξη των Ιερών Προσκυνημάτων της Χριστιανοσύνης, ενώ μεριμνάτε για τη διατήρηση του Προσκυνηματικού Καθεστώτος στην Αγία Γη και για την πνευματική καθοδήγηση και ευημερία ενός ποιμνίου, που υφίσταται σημαντικές δοκιμασίες.

Η αφοσίωσή Σας στα ιερά αυτά καθήκοντα, η προσήλωσή Σας στο πολυδιάστατο αυτό έργο, οι άοκνες προσπάθειές Σας, η διορατικότητα και η ακεραιότητα, με τις οποίες φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας, αναγνωρίζονται από όλους, καθιερώνοντας το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων ως κορυφαίο παράγοντα ειρήνευσης, συνεννόησης και μετριοπάθειας σε μια ταραχώδη περιοχή, που εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις και όπου πολλοί διακηρύσσουν την επιθυμία τους για ένα ειρηνικό μέλλον, αλλά ελάχιστοι είναι εκείνοι που εργάζονται ειλικρινά και αποτελεσματικά προς επίτευξή του.

Η ειλικρινής διάθεση συνεννόησης, συμφιλίωσης και καταλογής που επιδεικνύετε και συστηματικά καλλιεργείτε, όχι μόνο στις σχέσεις με τα άλλα δόγματα και τις άλλες θρησκείες, στο ιδιαίτερο περιβάλλον των Ιεροσολύμων και των Αγίων Τόπων, αλλά και στο πλαίσιο της ευρύτερης προσπάθειας συμφιλίωσης και ειρήνευσης στην πολύπαθη αυτή περιοχή, χαλυβώνει το ηθικό ανάστημα και το κύρος του καθ' ημάς Πατριαρχείου, καθιστώντας το παράγοντα μετριοπάθειας και σταθερότητας, σε μια εποχή ρευστότητας, αστάθειας και ανακατατάξεων, που φαίνεται να ευνοούν το φανατισμό, τη μισαλλοδοξία και την οξύτητα.

Είναι βέβαιο ότι το Ιερό Καθίδρυμα αντλεί δύναμη από τη μακρά Ιστορία και παράδοση, από την ενότητα, από τη βαθιά πίστη και την αφοσίωση της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας και από την ηγεσία της, που με ενσυνείδητη γνώση και! αντίληψη των περιστάσεων, με σθένος και αποφασιστικότητα, μεριμνά για το παρόν και το μέλλον του.

Επιτρέψτε μου να σας απευθύνω τις πλέον ειλικρινείς και εγκάρδιες ευχές μας για υγεία, μακροημέρευση και από Κυρίου στήριξη, ούτως ώστε να συνεχίσετε να φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας.

Θα ήθελα επίσης να διαβεβαιώσω εσάς και τα μέλη της Αδελφότητος ότι η συμπαράταξη και συμπαράσταση μας προς το καθ' ημάς Πατριαρχείο, προς την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και Εσάς προσωπικά είναι και παραμένει πάνδημη και ουσιαστική, και να σας εκφράσω, την αναγνώριση και το θαυμασμό μας για το πολυσήμαντο έργο που επιτελείται εδώ, όπως και για την αφοσίωση των Μελών της Αδελφότητος για την προστασία, με ζήλο και αυταπάρνηση, των Αγίων Προσκυνημάτων, την οποία συναντούμε σε όλες τις εδώ επισκέψεις μας και η οποία συγκινεί ιδιαιτέρως, πόσο μάλλον όταν αυτή απαντάται εν τω μέσω των συνεπειών της τρέχουσας λοιμώδους νόσου. Με την αφορμή αυτή, επιτρέψτε μου να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας, για την απaráμιλλη φιλοξενία της οποίας έχουμε τύχει σε όλες τις εδώ επισκέψεις μας.

Μακαριώτατε,

Η μεγάλη συνεισφορά του Πατριαρχείου και Υμών προσωπικά στην Ορθοδοξία και στον Ελληνισμό, ως μακραίωνου θεματοφύλακα μιας πολύτιμης θρησκευτικής και ιστορικής παράδοσης είναι ευρέως γνωστή. Συνεπώς, για την Ελλάδα η προάσπιση του θεσμού του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, των δικαίων και των δικαιωμάτων του, αποτελεί σπουδαιότατη προτεραιότητα, όπως τόνισε πρόσφατα δημοσίως και η Αυτού Εξοχότης ο Υπουργός Εξωτερικών της χώρας μας κ. Νικόλαος Δένδιας.

Η Ελληνική Πολιτεία και οι Έλληνες πιστοί περιβάλλουμε με αγάπη και αφοσίωση το έργο Σας και το έργο των Αγιοταφιδών Πατέρων και προσευχόμαστε να έχετε υγεία, δύναμη και μακροημέρευση, για το καλό του Πατριαρχείου, της Αδελφότητας, του Ελληνορθόδοξου Ποιμνίου Σας, της αδιάλειπτης Ορθόδοξης Μαρτυρίας στην Αγία Γη και της ειρήνης στην περιοχή. Χρόνια Πολλά και Ευλογημένα”.

Ο Μακαριώτατος ηύχαρίστησε τούς προσφωνήσαντας διά τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως αὐτοῦ:

«Ἡμῖν δέ οὐχ ἓνα πρόκειται θαυμάζειν, οὐδέ δύο μόνους... ἀλλά τεσσαράκοντα ἄνδρας, ὡς μίαν ψυχὴν ἐν διηρημένοις σώμασιν ἔχοντες, ἐν μιᾷ συμπνοίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως, μίαν καὶ τὴν πρὸς τὰ δεινὰ καρτερίαν καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἐνστασιν ἐπεδείξαντο». Λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος ἐγκωμιάζων τούς ἁγίους Τεσσαράκοντα μάρτυρας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί

«Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τούς περικύκλῳ αὐτοῦ», (Ψαλμ. 88, 8), βοᾷ ἐν ἀγαλλιᾷσει ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, διὰ τοῦ ψαλμωδοῦ, ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς ἐνθέου χορείας τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα ἄνδρες ὄντες καὶ ὡς μίαν ψυχὴν ἐν διηρημένοις σώμασιν ἔχοντες, «τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλέως· καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ὥδὴν ἀνέμελπον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθεῖς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθεῖς ἡμῖν φιλόνητοπε (Ἀμβ. 3, 8)· ἐλάφρυνον τό βάρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ ἀέρος· τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῖν οἱ πόδες· καὶ εἰσῆγαγες ἡμᾶς ὁ θεός, εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνάς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θάλψῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ»· ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός αὐτῶν.

Οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες ἐν ἐνὶ στόματι ἔλεγον τῷ Κυρίῳ «τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες», ἀκούοντες εἰς τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου: «Ἐάν δέ τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ’ ἀλλήλων, καὶ τό αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας» (Α΄ Ἰωαν. 1, 7). Εἰς ταύτην τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, εἶδον οἱ ἅγιοι Μάρτυρες τό φῶς τό ἀληθινόν, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν εἰρήνην τοῦ θεοῦ (Φιλιπ. 4, 7) καὶ τὴν ἀνεκκλήτην χαρὰν (1 Πέτρ.

1, 8), διά τοῦτο ἐζήτουν μετά ζήλου τόν καθαρισμόν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν διά τοῦ μαρτυρικοῦ ἐν Χριστῷ αἵματος αὐτῶν.

Ἡ σήμερον ἐορταζομένη μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί δὴ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τήν σεπτὴν ἐπωνυμίαν φέρει ἡ Μετριοτήτης ἡμῶν, ἀποτελεῖ πρᾶξιν εὐλογημένην παρά Κυρίου. Καί τοῦτο, διότι οἱ τήν γῆν οὐρανῶσαντες ἅγιοι Μάρτυρες ἀνεδείχθησαν φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, κήρυκες δηλονότι τοῦ σταυρικοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, λέγοντες μετά τοῦ θείου Παύλου: «ἐν οὐδενί αἰσχυνησόμεθα, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε καί νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστός ἐν τῷ σώματι ἡμῶν εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου» (Φιλιπ. 1, 20).

Τό ὡς ἄνω διακριτικόν γνῶρισμα ἐπισημαίνει ὁ Μέγας Βασίλειος λέγων, ὅτι οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα «ἐν μιᾷ συμπνοίᾳ καί ὁμονοίᾳ τῆς πίστεως, μίαν καί τήν πρός τὰ δεινὰ καρτερίαν καί τήν ὑπέρ τῆς ἀληθείας ἔνστασιν ἐπεδείξαντο».

Ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἡ αὐτόπτης καί αὐτήκοος μάρτυς γενομένη τοῦ σταυρικοῦ θανάτου καί τῆς τριημέρου Αὐτοῦ ταφῆς καί ἐγέρσεως, τιμῶσα τήν ἱεράν μνήμην τῶν ἁγίων ἀθλοφόρων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ἐξόχως δέ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, ἐτέλεσεν «τήν μυστικήν εὐλογίαν» τοὔτέστιν τό μέγα μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος προεξαρχούσης καί περιστοιχουμένης ὑπό τῶν τιμίων τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος μελῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων καί Ἱεροδιακόνων, συμπροσευχομένων ἡμῖν εὐλαβῶν χριστιανῶν ἐκ τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν, δοξάζοντες οὕτω τόν δοξάσαντα τοὺς ἁγίους αὐτοῦ.

Προσέτι δέ εὐχαριστήριον δοξολογίαν ἀνεπέμψαμεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ ἀθλοφόρου μάρτυρος Θεοφίλου, ἀγομένοις σεπτοῖς ἡμῶν Ὀνομαστηρίοις. «Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε καί ὑπέρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Α΄ Θεσ. 1, 3 / Ἐφ. 5, 20). παραγγέλλει ὁ Θεῖος Παῦλος.

Ἡ ἐν τῷ λειτουργικῷ χρόνῳ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτελουμένη μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ἰδιαιτέρως δέ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ταπεινότητα ἡμῶν μόνον, ἀλλά κυρίως καί πρωτίστως εἰς τόν Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν Θεσμόν, διά τοῦ ὁποίου καταδείκνυται ὅτι ὁ Χριστός «Αὐτός ἐστι πρό πάντων, καί τὰ πάντα ἐν Αὐτῷ συνέστηκε, καί Αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας» (Κολ. 1, 17-18), «ἦν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20, 28). Αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ κοινωνοί καί σύναιμοι ἐγένοντο καί οἱ ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες.

Οἱ κατὰ τήν τρέχουσαν δοκιμασίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἐκ τῆς θανατηφόρου λοιμικῆς νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ, τιμώμενοι ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες «λαλοῦν ἡμῖν οἰκοδομὴν καί παράκλησιν καί παραμυθίαν» (Α΄ Κορ. 14, 3). Καί τοῦτο, διότι κατὰ τόν Μ. Βασίλειον, «οὗτοί εἰσι κοινοὶ φύλακες τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἀγαθοί, κοινωνοὶ φροντίδων [=συμμέτοχοι εἰς τὰς φροντίδας], δεήσεως [=προσευχῆς] συνεργοί, πρεσβευταὶ δυνατώτατοι, ἀστέρες τῆς οἰκουμένης, ἄνθη τῶν Ἐκκλησιῶν». «Ἐκείνων ἐστὶ ἡ φωνή· «Διήλθομεν διὰ πυρός καί ὕδατος καί ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν», (Ψαλμ. 65, 12).

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καί πάλιν λαλοῦν ἡμῖν «τήν συμπνοίαν καί ὁμόνοιαν τῆς πίστεως», δηλονότι τήν ἐνότητα τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. “Οὐκ ἦν

μία πατρίς τοῖς ἁγίοις”, λέγει ὁ Μ. Βασίλειος, “ἄλλος γάρ ἀλλαχόθεν ὤρμητο... Γένος δέ, τό μέν ἀνθρώπινον, ἄλλο ἄλλου, τό δέ πνευματικόν, ἔν ἀπάντων. Κοινός γάρ αὐτῶν Πατήρ, ὁ θεός, καί ἀδελφοί πάντες, οὐκ ἀπό ἐνός καί μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ’ ἐκ τῆς υἱοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τήν διὰ τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες”. Μέ ἄλλα λόγια, ἐκείνων ἐστί ἡ φωνή «σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», (Ἐφ. 4, 3).

Εἰς ταύτην τήν κλήσιν τῆς μαρτυρίας τῆς ἐνότητος, τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἰδιαιτέρως δέ κατὰ τό εὐλογημένον τοῦτο στάδιον τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἔχοντες βοηθούς καί συνεργούς τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας, τόν συμμάρτυρα αὐτῶν καί πατρωνα ἡμῶν Θεόφιλον καί τήν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀειπάρθενον Μαρίαν. Τούτους ἱκετεύσωμεν, ἵνα ἐν εἰρήνῃ, ταπεινοφροσύνῃ καί μετανοίᾳ ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι εἰς τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τοὺς τιμήσαντας τήν τῶν ἁγίων ἐόρτιον ταύτην αὐτῶν μνήμην, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν δωρεάν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τήν χάριν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου διὰ τοῦ π. Ἀθανασίου ὁμιλήσαντος ἑλληνιστί, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς νεοσυστάτου Κοινότητος Beersheba, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Νήφωνα, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Ρέμλης, τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τῆς Ἀκκρης, τόν Πρωτοπρεσβύτερον π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, ἐκπρόσωπον τῶν Ἀραβικῶν Μ.Μ.Ε. καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τόν ἐορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!”.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς